

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان بین فردی گروهی کوتاه مدت بر صمیمیت زناشویی معتادان در حالت ترک و همسرانشان

محل انتشار:

کنفرانس جهانی روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عصمت عبدالله زاده - کارشناس ارشد مشاوره توانبخشی

سارا اریا

خلاصه مقاله:

این پژوهش به منظور اثربخشی درمانی بین فردی گروهی کوتاه مدت بر صمیمیت زناشویی معتادان در حال ترک همسرانشان انجام گرفته است روش پژوهش آزمایشی و با طرح پیش آزمون پس آزمون با گروه کنترل بوده است جامعه آماری 40 معتاد و در حال درمان بوند که برای مداوا به مرکز ترک شادی همراه خانواده هایشان می آمدند از بین این 40 زوج 24 زوج حاضر به همکاری شدند و به صورت تصادفی در دو گروه 12 زوج قرار گرفتند زوج های گروه آزمایش در مدت 10 جلسه هفته ای یک جلسه فنون درمان بین فردی گروهی را آموزش دیدند و گروه گواه هیچ آموزشی ندیدند. ابزار پژوهش مقیاس صمیمیت زناشویی توسط تامپسون و والکر ساخته شده که 17 سوال دارد این مقیاس با ضریب آلفای 0/91 از همسانی درونی خوبی برخوردار است نتیجه گیری با توجه به یافته های پژوهش می توان نیته گرفت آموزش درمانی بین فردی گروهی کوتاه مدت می تواند میزان صمیمیت زناشویی معتادان به مواد مخدر و همسرانشان را افزایش دهد و باعث فراهم آوردن رابطه ای گرم در کانون خانواده و باعث پیشگیری از بگشت پس از درمان معتادان گردد.

کلمات کلیدی:

درمان بین فردی گروهی، صمیمیت زناشویی، معتادان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/516759>

